

В. В. С. 110

ПЪТНИКЪ.

Отсиратено край горама
тена вие се ивинека, —
и оставено отице
тле, гасне жал полена.

Му гасни, бу мѣжа неври
Му сѣвъ илачъ въ мив извива;
Дим на сѣнплове високи
Въ лучний бѣсъкъ се извива.

Ей, ракиа, тирейна илахо
Въ небеса зорница дена;
и, оставено край ивѣтъ
Въ отицега изгасна...

Рензасѣжен ивѣтникъ синоци
Сѣръ се бука, прѣкоцува,
Брѣ се, — зори не дегана:
Подражи и отиивува.

кѣл. № 49